

Mr. Botibol-on egyre jobban eluralkodott a kétségbeesés ahogy a távolodó hajót nézte.

Hanyatt fekvve a vízen megpróbált erőt gyűjteni. Most attól rettegett, hogy görcsöt ne kapjon a jéghideg vízben. Hirtelen fordulattal alámerült, erősen megdolgoztatva izmait. Nem hallhatta a mindet megrázó robbanást. Mikor újra a felszínre ért, a hajó már nem volt a láthatáron.

Egyedül vagyok tehát, nem számíthatok már senkire – gondolta. Úszott azért tovább a hajó irányába, egyre kétségbeesettebben. Elernyedve próbált a felszínen lebegni a végtelennek tűnő percek hosszú óráknak érezve. Már éppen feladta volna a küzdelmet, amikor alig száz méterre elől meglátott egy sötét foltot úszni a vízen. Összeszedte maradék erejét, és arra vette az irányt.

Mégiscsak küldtek segítséget – gondolta amikor meglátta, hogy egy csónak van előtte, melynek oldalára hajójának nevét festették. Kicsit kormos, jó darab hiányzik belőle, de elég stabilan úszik a vízen. Utolsó erejével felkapaszkodott rá, és behuppanva azonnal elvesztette eszméletét.

A mentőhajó kapitánya komor hangon jelentette rádión a partnak: A robbanásban elsüllyedt hajó maradványai között mindössze egyetlen túlélőt találtunk az egyik mentőcsónakban, jelenleg ő is eszméletlen, de az orvos szerint állapota biztató.